

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗΝ ΠΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΤΟ ΝΑΤΟ

Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 1998

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι,

Κλείνουν δύο χρόνια εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας απέναντι σε μια διεθνή πραγματικότητα, που ιδιαίτερα μετά το 1989 αλλάζει ραγδαία. Το διεθνές πολιτικό σκηνικό βρίσκεται εδώ και καιρό σε μια πρωτόγνωρη κινητικότητα. Ακολουθεί όλο και πιο γρήγορα τους ρυθμούς παγκοσμιοποίησης του οικονομικού συστήματος. Όλοι τρέχουν να προλάβουν τις εξελίξεις επιταχύνοντας ή αναθεωρώντας στρατηγικές, αλλάζοντας εργαλεία, παίρνοντας πρωτοβουλίες, που έχουν ένα στόχο: Την μεγιστοποίηση των εθνικών ωφελημάτων τους στην αυριανή πραγματικότητα. Αποτέλεσμα αυτής της γενικευμένης κινητικότητας είναι και η προσέγγιση της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση που οδήγησε στην Τελωνειακή Ένωση, αλλά έφερε και την Κύπρο στην πρώτη γραμμή των διαπραγματεύσεων για τη νέα διεύρυνση. Και τα δυο αυτά ζητήματα έφεραν στο προσκήνιο της διεθνούς και ευρωπαϊκής επικαιρότητας τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό,

ανατρέποντας τις ισορροπίες ή την ακινησία του χθες.

Στη δυναμική των ανακατατάξεων η Κυβέρνηση αντέδρασε άμεσα με μια νέα φιλειρηνική αλλά και αποφασιστική πολιτική σε κάθε μέτωπο. Με νέα εργαλεία και μέσα τακτικής στη νέα εποχή ένας είναι ο στρατηγικός μας στόχος: Να εξασφαλίσουμε τη δημιουργία της ισχυρής Ελλάδας. Να διασφαλίσουμε τα συμφέροντα, τα δίκαια και τα δικαιώματα της χώρας.

Με συνέπεια στους στόχους μας, με διαδοχικές πρωτοβουλίες έχουμε διαμορφώσει μια νέα πραγματικότητα για τη θέση της Ελλάδας στο διεθνές της περίγυρο. Την αναβαθμισμένη θέση της Ελλάδας αναγνωρίζουν και οι πλέον δύσπιστοι παρατηρητές. Ένα μεγάλο τμήμα της διεθνούς κοινής γνώμης επικροτεί την πολιτική μας. Στόχος μας η διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας, η προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, η ασφάλεια της χώρας μας. Προωθούμε πολιτικές που επιδιώκουν τη στερέωση της ειρήνης στην περιοχή, την πρόοδο, τη συνεργασία και την ευημερία των

λαών της. Πολιτικές που φέρνουν την Ελλάδα στον πυρήνα των κέντρων λήψης αποφάσεων στο διεθνές σύστημα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ΝΑΤΟ, στον ΟΗΕ, στους άλλους διεθνείς οργανισμούς μετέχουμε ενεργά. Την πολιτική μας στηρίζουμε στο εσωτερικό μέτωπο με τις συνολικές αναπτυξιακές μας επιδόσεις. Το κύρος της Ελλάδας σήμερα στο εξωτερικό είναι αποτέλεσμα των κατευθύνσεων και των καρπών του συνόλου των πολιτικών που προωθεί η Κυβέρνησή μας.

Αυτή την πολιτική αναπτύσσουμε και σ' ένα ευρύτερο τόξο φιλίας και συνεργασίας που αγκαλιάζει τα Βαλκάνια, τις Παραεuxeίνιες χώρες, τη Μ. Ανατολή, την Ανατολική Μεσόγειο. Με 34 συμφωνίες μεταξύ της Ελλάδας και όλων αυτών των χωρών διαμορφώνουμε αθόρυβα και με συνέπεια τη νέα αυτή πραγματικότητα.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Εξέθεσα ήδη τις βασικές γραμμές της εξωτερικής μας πολιτικής. Μιας πολιτικής που έχει ήδη τις πρώτες επιτυχίες. Το ΚΚΕ προκάλεσε αυτή τη συζήτηση επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον του στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και στο ΝΑΤΟ και σ' αυτά τα θέματα θα αναφερθώ στη συνέχεια.

Στόχος μας και επιθυμία μας είναι ν' αποτελέσει και η Τουρκία τμήμα αυτής της νέας πραγματικότητας, που διαμορφώνεται με μεγάλη προσπάθεια σ' αυτή την περιοχή. Αρκεί να εγκαταλείψει την επιθετική της πολιτική κατά της Ελλάδας. Αρκεί να προσαρμοσθεί στο διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Από τις αρχές Νοεμβρίου που συζητήσαμε εδώ τα εθνικά θέματα μέχρι σήμερα οι εξελίξεις σηματοδοτήθηκαν από τις αποφάσεις του Λουξεμβούργου. Παρά τις πιέσεις που άσκησε η Τουρκία να αναγνωρισθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως υποψήφια για ένταξη χώρα με ισότιμο καθεστώς με τις άλλες υποψήφιες χώρες, το Ευρ. Συμβούλιο του Λουξεμβούργου έκρινε ότι στην παρούσα φάση κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο.

Δέχθηκε την ανάλυση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς την αρνητική κατάσταση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Κράτους Δικαίου στην Τουρκία, την ανάγκη αλλαγής συμπεριφοράς της απέναντι στην Ελλάδα, την ανάγκη να συμβάλλει θετικά στην επίλυση του πολιτικού προβλήματος της Κύπρου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου καθόρισε τις σχέσεις της Ε.Ε. με την Τουρκία αφ' ενός μεν προσκαλώντας την να συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη που θα συνέλθει στις 12.3.1998 με συμμετοχή των 15 Κ-Μ και των 11 υποψηφίων χωρών, αφ' ετέρου θέτοντας τα πλαίσια για μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την Τουρκία. Και στις δύο όμως περιπτώσεις κάλεσε την Τουρκία να ευθυγραμμισθεί με τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες, που συνθέτουν την ευρωπαϊκή ταυτότητα μιας χώρας.

Ποιές είναι οι κατευθύνσεις του Λουξεμβούργου;

Πρώτον έθεσε το πλαίσιο δεσμεύσεων για τη συμμετοχή

τρίτου κράτους στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Κι αυτές αφορούν την ειρήνη, την ασφάλεια, τις σχέσεις καλής γειτονίας, τον σεβασμό της κυριαρχίας των άλλων χωρών και τις αρχές στις οποίες στηρίζεται η Ένωση. Υπογράμμισε την ανάγκη σεβασμού της ακεραιότητας και του απαραβίαστου των εξωτερικών συνόρων, καθώς και των αρχών του Διεθνούς Δικαίου. Ανέδειξε την προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ως τον προσφορότερο τρόπο επίλυσης διαφορών.

Έθεσε ακόμη το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου ως όρο συμμετοχής τρίτου κράτους στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη τον σεβασμό της ενταξιακής προοπτικής άλλων κρατών που πληρούν τους όρους ένταξης και επιθυμούν να γίνουν μέλη της Ένωσης. Κάλεσε μ' αυτόν τον τρόπο την Τουρκία ν' αποδεχθεί την ενταξιακή πορεία της Κύπρου.

Δεύτερον, αφού υπογράμμισε την κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29.4.97 για το Συμβούλιο Σύνδεσης Ε.Ε. - Τουρκίας, καθόρισε όρους για μια ευρωπαϊκή στρατηγική της Τουρκίας.

Ποιοι είναι αυτοί:

- α. Η συνέχιση των πολιτικών και οικονομικών ρυθμίσεων για τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας και η αντιμετώπιση των θεμάτων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- β. Ο σεβασμός και η προστασία των μειονοτήτων.
- γ. Οι καλές και σταθερές σχέσεις με την Ελλάδα και η διευθέτηση διαφορών, ιδίως μέσω του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.
- δ. Η εποικοδομητική στάση της για την επίλυση του Κυπριακού στα πλαίσια των ψηφισμάτων του ΟΗΕ.

Οι αποφάσεις του Λουξεμβούργου είναι ιδιαίτερα σημαντικές γιατί θέτουν την πορεία της Τουρκίας προς την Ευρώπη σε υγιείς και βιώσιμες βάσεις. Κλείνουν το δρόμο σε ενδεχόμενα που θα μετέφεραν τα προβλήματα μιας επιθετικής αντίληψης της Τουρκίας στην εσωτερική πολιτική ζωή της Ένωσης. Η Τουρκία απογοητεύτηκε από αυτές τις αποφάσεις. Θεωρεί ότι η πολιτική θέληση όλων μας να την φέρουμε κοντά στην Ευρώπη μπορεί να ακυρώνει τα θεμέλια πάνω στα οποία

στηρίζεται η Ένωση. Αυτό δεν γίνεται και ούτε πρόκειται να γίνει.

Συνοψίζω τη θέση μας:

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με την Τουρκία δημιουργούνται από τις απαράδεκτες αξιώσεις και πιέσεις της Άγκυρας. Η ελληνική κυβέρνηση έχει καταστήσει σαφές ότι δεν συζητούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, ούτε είναι αποδεκτή η ιδέα μια συνολικής πολιτικής διαπραγμάτευσης που επιδιώκει η Άγκυρα. Έχει διατυπώσει την πρόταση της προσέγγισης βήμα προς βήμα, την οποία έχει αναλυτικά παρουσιάσει από το βήμα της Βουλής. Σημαντικό στοιχείο της προσέγγισης αυτής είναι η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας που είναι το μόνο ζήτημα μεταξύ των δύο χωρών που απαιτεί επίλυση. Και πράγματι η επίλυσή του με τον τρόπο που υποδεικνύουμε θα συνέβαλε αποφασιστικά στην ομαλοποίηση της κατάστασης. Η βήμα προς βήμα προσέγγιση, στη συνολική της θεώρηση,

αποβλέπει να ανοίξει το δρόμο για την βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, από το επικίνδυνο σημείο στο οποίο τις έφερε η τουρκική αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας στα Ίμια. Στην βήμα προς βήμα προσέγγιση εμμένουμε πάντοτε.

Βασική θέση της πολιτικής μας πρότασης είναι η συνάρτηση των ελληνοτουρκικών σχέσεων με το Διεθνές Δίκαιο, το οποίο η Άγκυρα οφείλει να σεβαστεί. Από την πρώτη στιγμή αναδείξαμε το Διεθνές Δίκαιο, τα Διεθνή Δικαιοδοτικά Όργανα και την ειρηνική επίλυση των διαφορών ως βασικό θεμέλιο για τη διαμόρφωση μιας καινούργιας εποχής στις σχέσεις μας με την Τουρκία. Δύο κρίσιμα ζητήματα:

Πρώτον: Η Κοινή Δήλωση της Μαδρίτης αποβλέπει στο να στρέψει την Τουρκία προς την κατεύθυνση της αποδοχής και επαναβεβαίωσης των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών που ορίζουν το υφιστάμενο καθεστώς μεταξύ των δυο χωρών. Η Μαδρίτη υπαγορεύει την νομική επίλυση των διαφορών, στενεύει τα περιθώρια δράσης της

Άγκυρας και την εκθέτει στη διεθνή κοινωνία κάθε φορά που τα υπερβαίνει. Και αποτέλεσμα της Μαδρίτης ήταν ακριβώς αυτό. Να εκτίθεται η Άγκυρα συνεχώς με τις ενέργειές της.

Δεύτερον: Από το 1993 μετέχουμε σε μια νέα νομική πραγματικότητα με την αποδοχή από την ελληνική πλευρά της γενικής δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου. Με την πολιτική και νομική αυτή πράξη, η χώρα μας υπογράμμισε την συμμετοχή της στην διεθνή κοινωνία δικαίου.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει σαφή επίγνωση της επιθετικότητας της Άγκυρας. Γι' αυτό και έχουμε διατυπώσει συγκεκριμένη επιφύλαξη σ' ό,τι αφορά τα θέματα άμυνας και ασφάλειας, όταν απεδεχθήκαμε την γενική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Σε αυτή τη νομική πραγματικότητα καλούμε και την Τουρκία να προσχωρήσει. Την καλούμε να αποδεχθεί και εκείνη την δικαιοδοσία του διεθνούς οργάνου, εφόσον άλλωστε η αποδοχή της δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου της

Χάγης είναι καίριο ζητούμενο για τη συμμετοχή στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Να ενστερνισθεί την ίδια αντίληψη διεθνούς πρακτικής και να διαχειρισθεί τις εξωτερικές σχέσεις με γνώμονα το Διεθνές Δίκαιο.

Αυτή η προσέγγιση εξασφαλίζει την ισχύ των θέσεων μας. Στερεώνει την ασφάλεια, τα κυριαρχικά δικαιώματα και την εδαφική ακεραιότητα της χώρας, αφού οι έννοιες αυτές στο Διεθνές Δίκαιο στηρίζονται και από αυτό πηγάζουν. Η προσέγγιση που προτείνουμε είναι συμφέρουσα για την Ελλάδα, αλλά και για την Τουρκία. Είναι συμφέρουσα για όλους όσους ενδιαφέρονται για την ειρήνη, την σταθερότητα και την ασφάλεια στην περιοχή.

Η Τουρκία μετά το Λουξεμβούργο αντέδρασε σπασμωδικά, εντείνοντας το κλίμα επιθετικότητας απέναντί μας. Τι απέκόμισε; Τίποτα. Επιδείνωσε τη θέση της με τις ενέργειές της και απομονώθηκε. Οι παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου προκαλούν ένταση, απειλούν την ειρήνη. Εμείς διαφυλάσσοντας τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, αρνούμαστε

να υιοθετήσουμε μια πολιτική κλιμάκωσης της έντασης. Γι' αυτό και έχουμε αποδεχθεί τη συζήτηση στα πλαίσια του ΝΑΤΟ για Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Στη συζήτηση αυτή προσερχόμαστε με εποικοδομητικό πνεύμα, γιατί στόχος μας είναι η μεγιστοποίηση της διασφάλισης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και της ειρήνης.

Γι' αυτό στηρίξαμε επίσης την πρόταση της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να σχηματισθεί μία ομάδα ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων ("σοφών") των δύο κρατών για να εξετασθούν διαδικαστικά θέματα των σχέσεων των δύο κρατών όπως την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας. Δυστυχώς η Τουρκία οδήγησε τη διαδικασία αυτή σε αδιέξοδο αρνούμενη να συμμετάσχει πλέον εφ' όσον τελεί υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τελευταία η Τουρκία επιχειρεί ν' αλλάξει το κλίμα, διαπιστώνοντας ότι η συμπεριφορά της μετά το Λουξεμβούργο δεν οδηγούσε πουθενά. Επανέρχεται με προτάσεις που κάθε

φορά η ελληνική κυβέρνηση εξετάζει με προσοχή, γιατί στόχος μας δεν είναι ο αποκλεισμός της Τουρκίας από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Μένουμε όμως, σταθερά στην άποψη ότι μια συνολική διαπραγμάτευση είναι αδιέξοδη και γι' αυτό δεν την αποδεχόμαστε. Ότι γνώμονας της προσέγγισής μας είναι το διεθνές δίκαιο και τα δικαιοδοτικά όργανά του. Ότι η υπεράσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και της εδαφικής μας ακεραιότητας αποτελούν θεμέλιο της εξωτερικής μας πολιτικής. Με αυτή τη θέση ο Υπουργός Εξωτερικών απάντησε και στην επιστολή του Τούρκου Υπουργού Εξωτερικών. Αυτή είναι και η αιτία που εξακολουθούμε να δεσμεύουμε το χρηματοδοτικό πρωτόκολλο προς την Τουρκία.

Ως προς το Κυπριακό. Η χώρα μας υποστηρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλει ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ για την εξεύρεση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης, στο πλαίσιο των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε στενά με την νέα Κυβέρνηση της Κύπρου. Η πολιτική λύση δεν αποτελεί προϋπόθεση για

πρόοδο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Η ένταξη της Κύπρου αποτελεί μέρος της συνολικής πολιτικής διεύρυνσης της Ένωσης.

Οι διαπραγματεύσεις ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. ξεκινούν στις 30 Μαρτίου. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε ακόμη, τη συμμετοχή της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, η οποία θ' αρχίσει στο Λονδίνο στις 12 Μαρτίου. Η χώρα μας θα παράσχει κάθε δυνατή βοήθεια, ώστε οι διαπραγματεύσεις ένταξης να ολοκληρωθούν με επιτυχία το ταχύτερο δυνατό.

Η Κύπρος έχει κάθε δικαίωμα να οργανώνει την άμυνά της και τη στηρίζουμε ανεπιφύλακτα. Ωστόσο, πιστεύουμε ότι η πρόταση του Πρόεδρου Κληρίδη για αποστρατικοποίηση της Κύπρου, ή για σταδιακό αφοπλισμό είναι στη σωστή κατεύθυνση και η άρνηση της Τουρκίας είναι άλλο ένα δείγμα της αδιαλλαξίας της.

Η αδιάλλακτη στάση της τουρκικής πλευράς, οι πρόσφατες κινήσεις για περαιτέρω ενσωμάτωση των Κατεχομένων στην

Τουρκία και οι απειλές του κ. Ντενκτάς ότι δεν θα επανέλθει στις διακοινοτικές συνομιλίες, δεν οδηγούν πουθενά. Ελπίζουμε ότι η Άγκυρα θα σταθμίσει την κατάσταση πιο ψύχραιμα. Ότι θα αντιληφθεί ότι η ένταξη στην Ε.Ε. μιας ενωμένης Κύπρου θα είναι προς όφελος των Τουρκοκυπρίων, οι οποίοι θα δουν το βιοτικό τους επίπεδο να βελτιώνεται σημαντικά, αλλά και της ίδιας της Τουρκίας, η οποία θα μπορέσει να βγει από τη διεθνή της απομόνωση στο ζήτημα αυτό. Άλλωστε, η επίτευξη δίκαιης και βιώσιμης λύσης στο Κυπριακό, θα διευκόλυνε σημαντικά την προσέγγιση της Τουρκίας προς την Ε.Ε. και θα επιτάχυνε τη βελτίωση των ελληνο-τουρκικών σχέσεων.

Το ΚΚΕ ανησυχεί για τον ρόλο του ξένου παράγοντα. Δεν καταλαβαίνει ότι οι καιροί αλλάξανε. Η Ελλάδα χαράσσει σήμερα εντελώς ανεξάρτητα την εξωτερική της πολιτική. Μετέχουμε σε διεθνείς και υπερεθνικούς οργανισμούς με γνώμονα την προαγωγή του εθνικού συμφέροντος. Αντιμετωπίζουμε θετικά πρωτοβουλίες τρίτων ενδιαφερομένων μερών που κινούνται στο ίδιο πλαίσιο. Δική

μας θέση είναι ότι το Κυπριακό και η ειρήνη στην περιοχή είναι ζητήματα της διεθνούς κοινότητας και ευθύνη όλων. Αγωνισθήκαμε για αυτή τη θέση. Η Ελλάδα του σήμερα δεν είναι η Ελλάδα του '60. Έχουμε τις απόψεις μας, τις θέσεις μας, τις επιδιώξεις μας. Αυτές αποτελούν κριτήριο των πρωτοβουλιών μας και όχι οι επιθυμίες άλλων.

Εμείς θα συνεχίσουμε την πολιτική μας γιατί έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και η διεθνής κοινωνία το αναγνωρίζει.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Οι εξελίξεις στο ΝΑΤΟ ανησυχούν το ΚΚΕ.

Το ΝΑΤΟ ξεκίνησε εδώ και καιρό μια διαδικασία επαναπροσδιορισμού του ρόλου του στην νέα πραγματικότητα που διαμορφώθηκε μετά το '89. Η ελληνική κυβέρνηση μετείχε ενεργά σ' όλη τη διαπραγμάτευση με συγκεκριμένη άποψη τόσο για το νέο του ρόλο όσο και για την αυριανή θέση της Ελλάδας στη Συμμαχία. Να ξεκαθαρίσουμε τρία πράγματα:

Πρώτο:

Το NATO δεν είναι διαιτητικό όργανο και κανείς δεν επιθυμεί να του δώσει παρόμοιο ρόλο. Η Νέα Δομή του συνιστά στρατιωτική διοικητική οργάνωση της Συμμαχίας, τρόπο επαναρύθμισης της εσωτερικής λειτουργίας του στρατιωτικού της σκέλους και όχι μεθοδολογία επίλυσης διμερών ζητημάτων που μια Σύμμαχος χώρα εγείρει σε βάρος άλλης.

Δεύτερο:

Το NATO δεν έχει αντικείμενο να ασκήσει κυριαρχία εξ ονόματος των μελών της, ούτε έχει τέτοια εξουσιοδότηση. Η Συμμαχία εγγυάται στο πλαίσιο της συλλογικής άμυνας, την ασφάλεια όλων των μελών της και θα αναλαμβάνει, στη μετεξελιγμένη μορφή της, και αποστολές ειρηνευτικές και ανθρωπιστικού χαρακτήρα.

Τρίτο:

Όσον αφορά την άμυνα των χωρών-μελών, διατυπώνεται ρητά στο κείμενο της Νέας Δομής του NATO ότι τα κράτη, στο πλαίσιο της συλλογικής άμυνας, διατηρούν το δικαίωμα και το

καθήκον να αναλαμβάνουν τα ίδια τις κυρίαρχες ευθύνες τους. Γι' αυτό εφαρμόζουμε και το πιο φιλόδοξο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των ενόπλων μας δυνάμεων.

Ποια είναι η νέα πραγματικότητα στο NATO:

Οι μεταβολές στα γεωστρατηγικά δεδομένα στην Ευρώπη, οι οποίες ακολούθησαν τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, κατέστησαν αναγκαία τη δημιουργία ενός «νέου» NATO. Για μια Ευρώπη ασφαλή, χωρίς τις διαχωριστικές γραμμές του ψυχρού πολέμου. Προσαρμοσμένο στο νέο ευρωπαϊκό πολιτικό σκηνικό και ικανό να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των νέων καιρών.

Η Νέα Δομή του NATO υπαγορεύθηκε από την ανάγκη μετεξέλιξης της Συμμαχίας, από αμυντικό οργανισμό σε θεσμό ασφάλειας, σταθερότητας και συνεργασίας, με ευρύτερη εμβέλεια.

Τη στιγμή που διατυπώνεται από το ΚΚΕ ο ισχυρισμός ότι το νέο NATO και η δομή του «δημιουργούν εύλογες ανησυχίες

για τις επιπτώσεις που μπορεί να υπάρξουν και για την κλιμάκωση της έντασης στην περιοχή», όλα ανεξαιρέτως τα κράτη της περιοχής μας έχουν αντίθετη άποψη. Αντιμετωπίζουν το νέο NATO ως τη μείζονα προοπτική κατοχύρωσης της εθνικής τους ασφάλειας και ακεραιότητας, ως τον κατ'έξοχην σταθεροποιητικό παράγοντα.

Βασικές αρχές της Νέας Δομής του NATO είναι: Η δυνατότητα ανταπόκρισής του σε όλο το φάσμα των ρόλων και αποστολών της Συμμαχίας. Συλλογική άμυνα, αλλά και αποστολές στήριξης της ειρήνης και σταθερότητας. Ιδιαίτερα ο νέος τρόπος λειτουργίας του με τη μορφή αποστολών, σε αντικατάσταση των προκαθορισμένων ορίων ευθύνης, αφού το NATO δεν αντιμετωπίζει πλέον συγκεκριμένο αντίπαλο, αλλά αναλαμβάνει την ευθύνη της ασφάλειας απέναντι σε απρόβλεπτους κινδύνους και κρίσεις σε έναν ευρύτερο χώρο.

Η Νέα Δομή προβλέπει δραστικό περιορισμό του συνολικού αριθμού των νατοϊκών στρατηγείων από 65 σε 20 και περιορίζει τα τέσσερα επίπεδα διοίκησης σε τρία: στρατηγικές,

περιφερειακές και υποπεριφερειακές διοικήσεις.

Για το Νότιο Τομέα που ενδιαφέρει τη χώρα μας: Η Νέα Δομή προβλέπει την εγκατάσταση στη Νάπολη περιφερειακού στρατηγείου, στο οποίο υπάγονται δύο κλαδικά περιφερειακά στρατηγεία Αεροπορίας-Ναυτικού στην Ιταλία και τέσσερα διακλαδικά υποπεριφερειακά στρατηγεία στη Μαδρίτη, στη Βερόνα, στη Λάρισα και στη Σμύρνη.

Τα υποπεριφερειακά στρατηγεία τρίτου επιπέδου δεν έχουν, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της Νέας Δομής, προκαθορισμένα όρια ευθύνης. Τούτο είχε αποφασισθεί το 1992 και οι περιοχές των επί μέρους δραστηριοτήτων τους θα προτείνονται εν καιρώ ειρήνης, κατά περίπτωση από τον αρμόδιο περιφερειακό Διοικητή σε συντονισμό και με την έγκριση των εθνικών κυβερνήσεων.

Είναι προφανές ότι η Ελλάδα δεν παραχώρησε τίποτα με τις ρυθμίσεις αυτές. Μια χώρα που δεν είχε στρατηγεία δεν είχε και περιοχές ευθύνης. Και όπως είναι γνωστό, τα δύο

στρατηγεία, αεροπορικό και χερσαίο, τα οποία αποφασίσθηκε να εγκατασταθούν στην Ελλάδα δύο φορές, το 1980 με την επανένταξή μας και στη συνέχεια το 1992, ουδέποτε ιδρύθηκαν. Αλλά και πριν από το 1980, από την ένταξή της στο NATO, η Ελλάδα ουδέποτε είχε χερσαίο ή αεροπορικό νατοϊκό στρατηγείο, αφού οι δυνάμεις της υπάγονταν στα στρατηγεία της Σμύρνης.

Το ναυτικό υποστρατηγείο Comedeast το μόνο σε λειτουργία επί ελληνικού εδάφους νατοϊκό υποστρατηγείο στερήθηκε, με την απόφαση του 1992, που καταργούσε τις περιοχές ευθύνης, τα όρια επιχειρησιακής ευθύνης του, που ούτως ή άλλως το NATO δεν αναγνώριζε μετά την επανένταξη της Ελλάδος το 1980.

Τι σημαίνουν όλα αυτά;

- Η χώρα μας θα μετέχει πρακτικά και ισότιμα για πρώτη φορά στο σύνολο των δραστηριοτήτων της Συμμαχίας. Αυτό σημαίνει δυνατότητα πλήρους αξιοποίησης του πολιτικού και στρατιωτικού βάρους της Ελλάδος σε μία διευρυνόμενη

Ευρω-Ατλαντική Συμμαχία.

- Η συμμετοχή μας αυτή ανοίγει νέες δυνατότητες για τη χώρα μας, τόσο στον παραδοσιακό τομέα της συλλογικής άμυνας, όσο και στον υπό διαμόρφωση τομέα της ευρωπαϊκής ταυτότητας Ασφάλειας και Άμυνας. Οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας θα έχουν τη δυνατότητα εξοικείωσης και εκμετάλλευσης των νέων αντιλήψεων και επιχειρησιακών τακτικών που βρίσκονται σε ανάπτυξη.
- Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος θα αποκτήσει ιδιαίτερης σημασίας εργαλείο για άσκηση ουσιαστικής πολιτικής στον ευρύτερο γεωγραφικό μας χώρο, όλα τα κράτη του οποίου είναι μέλη του Συμβουλίου Συνεργασίας του NATO.
- Η συμμετοχή μας στη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δραστηριοποιείται με χρήση νατοϊκών μέσων, θα βρει νέα στηρίγματα με την ένταξή μας στη Νέα Δομή του NATO.
- Η αποκατάσταση της πολιτικο-στρατιωτικής ανισορροπίας που υπήρχε σε βάρος μας μέσα στο NATO και η ισότιμη συμμετοχή μας, θα αποκλείουν εφεξής εκμετάλλευση της απουσίας μας για μονοπώληση από άλλους, ρόλων και ωφελημάτων.

Ποιο είναι σήμερα το πολιτικό στίγμα:

Το πολιτικό σκηνικό στην Τουρκία δείχνει αποσταθεροποιημένο. **Πρώτον** για εγγενείς πολιτικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους. **Δεύτερον** γιατί οι αποφάσεις του Λουξεμβούργου και γενικότερα η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν στρέφονται κατά της Τουρκίας και του τουρκικού λαού, αλλά κατά μιας συγκεκριμένης αντίληψης άσκησης της εξωτερικής πολιτικής της Άγκυρας, που είναι απαράδεκτη στη σύγχρονη ευρωπαϊκή και παγκόσμια πραγματικότητα. Θα ήταν στρατηγικό λάθος αν η ελληνική κυβέρνηση ακολουθούσε τις διακυμάνσεις του βαρόμετρου, ανάλογα με αυτά που συμβαίνουν στην Τουρκία. Εμείς πρέπει να ακολουθήσουμε και θα συνεχίσουμε ν' ακολουθούμε τη γραμμή μας. Με συνέπεια, σύνεση αλλά και πρωτοβουλίες που κάθε τόσο θα καταδεικνύουν στη διεθνή κοινότητα την αδιαπραγμάτευτη υπεράσπιση των εθνικών μας δικαιών, και θα εκμεταλλεύονται τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες που μπορούν να διαμορφωθούν. Με ευθύνη για τη διαφύλαξη του νέου κεκτημένου αυτής της διετίας. Δηλαδή να μπορούμε στη

σύγχρονη πραγματικότητα των ανακατατάξεων και της κινητικότητας να επηρεάζουμε με αναβαθμισμένο κύρος αποφάσεις και εξελίξεις. Η ισχυρή Ελλάδα μπορεί να προκύψει μόνο μέσα από έναν τέτοιο αγώνα κι έναν τέτοιο αγώνα μόνο η δική μας Κυβέρνηση μπορεί να τον κερδίσει. Άρχισε ήδη να τον κερδίζει. Και θα τον κερδίσει, ως το τέλος. Η ισχυρή Ελλάδα θα είναι η Ελλάδα της σταθερότητας, της ασφάλειας, της ειρήνης και της ευημερίας.

Αυτό επιδιώκουμε, γι' αυτό εργαζόμαστε, αυτό ζητά ο ελληνικός λαός και τα συμφέροντα της χώρας.